

Sygn. akt I C 1178/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę 2446,95 zł

I zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 2446,95 zł (dwa tysiące czterysta czterdzieści sześć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 740,00 zł (siedemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1178/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. złożył w dniu 11 grudnia 2015 r. (data stempla pocztowego) pozew przeciwko A. K., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 2446,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia zapłaty. Wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego A. K. na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany A. K., prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 września 2013 r. przy ul. (...) w W. doszło do zdarzenia drogowego. A. K., kierujący samochodem osobowym marki I. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości oraz nie posiadając uprawnień wymaganych do kierowania pojazdami mechanicznymi, spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez niezachowanie

należytej ostrożności i uderzenie w prawidłowo zaparkowany pojazd marki T. (...) nr rej. (...), której właścicielem była I. R., w wyniku czego pojazd marki T. (...) został uszkodzony (akta szkody k. 26 - 44).

W dacie zdarzenia samochód osobowy marki I. (...) nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w (...) S.A. w W. (bezsporne).

(...) S.A. w W. przyznał i wypłacił odszkodowanie na rzecz właścicielki pojazdu marki T. (...) nr rej. (...) I. R. w łącznej wysokości 2446,95 zł (akta szkody k. 26 - 44).

Pismami datowanymi na dzień 14 listopada 2013 r., 24 lutego 2014 r., i 8 grudnia 2014 r., z których ostatnie doręczono A. K. w dniu 16 grudnia 2014 r., (...) S.A. w W. wezwał sprawcę kolizji do zwrotu wypłaconego odszkodowania odpowiednio w terminie do 28 listopada 2013 r., 10 marca 2014 r. oraz w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania (pisma k. 30v - 31v , potwierdzenie odbioru k. 32 -32v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach szkody, a dołączonych do akt niniejszej sprawy (k. 26 - 44).

Wysokość przyznanego i wypłaconego odszkodowania poszkodowanej I. R. nie budzi wątpliwości Sądu.

Jednocześnie wskazać należy, że powód przedstawił kopie wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanego m.in. z dnia 14 listopada 2013 r. i 24 lutego 2014 r. (k. 30 v - 31), jednakże brak jest dowodu doręczenia pozwanemu tych wezwań, chociażby w trybie art. 139 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda (...) S.A. w W. zasługuje – co do zasady - na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia jest art. 43 pkt 1) i 3) ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania jeżeli wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii oraz jeżeli nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa.

Okoliczności zdarzenia drogowego zostały ustalone przez Sąd Rejonowy na podstawie akt szkody dołączonych przez powoda do pozwu na płycie CD, które to następnie zostały wydrukowane i dołączone do akt niniejszej sprawy.

Niewątpliwie, zgodnie z art. 11 zd. 1 kpc, tylko ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Owo związanie dotyczy ustalonych w sentencji wyroku znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełniania. Tym niemniej, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił, że pozwany A. K. dopuścił się wykroczenia, stanowiącego podstawę jego odpowiedzialności, przede wszystkim Sąd ustalił, że A. K. w dacie zdarzenia drogowego tj. w dniu 3 września 2013 r. był w stanie po użyciu alkoholu i nie posiadał dokumentów uprawniających go do kierowania pojazdem mechanicznym.

W związku z powyższym, Sąd uznał, że zachodzą w sprawie okoliczności, określone w art. 43 pkt 1) i 3) cyt. ustawy, w czasie zdarzenia drogowego, którego skutkiem było uszkodzenie innego pojazdu, którego właścicielką była I. R. – pozwany A. K. był w stanie nietrzeźwości oraz nie posiadał uprawnień wymaganych do kierowania pojazdami mechanicznymi, a zatem zakładowi ubezpieczeń przysługuje roszczenie o zwrot wypłaconego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC.

Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego A. K. kwotę 2446,95 zł, stanowiącą równowartość odszkodowania, jakie zakład ubezpieczeń wypłacił poszkodowanej I. R..

Powód domagał się ponadto zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia zapłaty.

Wskazać jednakże należy, że z analizy akt sprawy co prawda wynika, że powód pismem z dnia 14 listopada 2013 r. wezwał pozwanego do zapłaty należności, w którym wyznaczono termin płatności na dzień 28 listopada 2013 r., jednakże brak jest dowodu nie tylko doręczenia, ale nawet nadania tego pisma, a zatem brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w tym zakresie.

Niewątpliwie jednak, powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 2446,95 zł od dnia wezwania pozwanego A. K. do zapłaty tj. od dnia 20 grudnia 2014 r., z uwagi na fakt, że termin wezwania do zapłaty z dnia 8 grudnia 2014 r. (trzecie wezwanie) upływał dnia 19 grudnia 2014 r. (data doręczenia wezwania 16 grudnia 2014 r. + 3 dni określonego terminu na uiszczenie należności). W tej dacie roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie bowiem z art. 455 kc, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Tym samym Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za okres od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia 19 grudnia 2014 r. uznając je za niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Treść cyt. artykułu uległa z dniem 1 stycznia 2016 r. zmianie wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 56 cyt. ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Obecne brzmienie art. 481 § 1 i 2 kc jest następujące: Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Uznać zatem należy, że powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty należności głównej za okres od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości wynikającej z art. 481 kc w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r., zaś za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości wynikającej w art. 481 kc w brzmieniu określonym przepisem art. art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Sąd obciążył pozwanego A. K. zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda (...) S.A. w W. stosownie do art. 100 zd. 2 kpc, zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Podkreślić należy, że Sąd oddalił powództwo jedynie w zakresie żądania zapłaty odsetek ustawowych. Na koszty procesu złożyły się: 123,00 zł tytułem zwrotu opłaty

sądowej oraz 617,00 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (§ 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

Pozwany A. K., pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie nie stawił się na rozprawę, nie wnosił o rozpoznanie sprawy podczas swojej nieobecności i nie złożył wyjaśnień na piśmie. W związku z powyższym, stosownie do art. 339 kpc w zw. z art. 340 kpc, wyrok ma charakter zaoczny.

W związku powyższym zgodnie z art. 333 § 1 pkt 3 kpc wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności; sąd z urzędu bowiem nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt IV wyroku.